

Luontoselvitys Stundarsin laajennusta varten, Mustasaari 2023

Carina Rönn

Sisällysluettelo

1. Tausta ja tavoitteet	2
2. Aineisto ja menetelmät	2
3. Alueen yleiskuvaus	3
4. Tulokset.....	3
4.1. Natura 2000, luonnonsuojelualueet ja muut suojelun arvoiset kohteet	3
4.2. Uhanalaiset luontotyytit, vesilailla suojellut kohteet	5
4.3. Biologisen monimuotoisuuden kannalta arvokkaat elinympäristöt (monimuotoisuuskohteet) ..	5
4.4. Luontotyytit ja kasvillisuus.....	5
4.5. Pesimälinnut	9
4.6. Liito-orava	10
4.7. Lepakot	10
4.8. Nisäkkäät	10
5. Suositukset ja kaavamääräykset	10
5.1. Ehdotus lakisääteistä suojelua nauttivien alueiden/kohteiden suojelumerkinnöistä	10
5.2. Muut biologisen monimuotoisuuden kannalta arvokkaat alueet (ei-lakisääteistä)	11
6. Kirjallisuus.....	12

Tilaaaja: Mustasaaren kunta

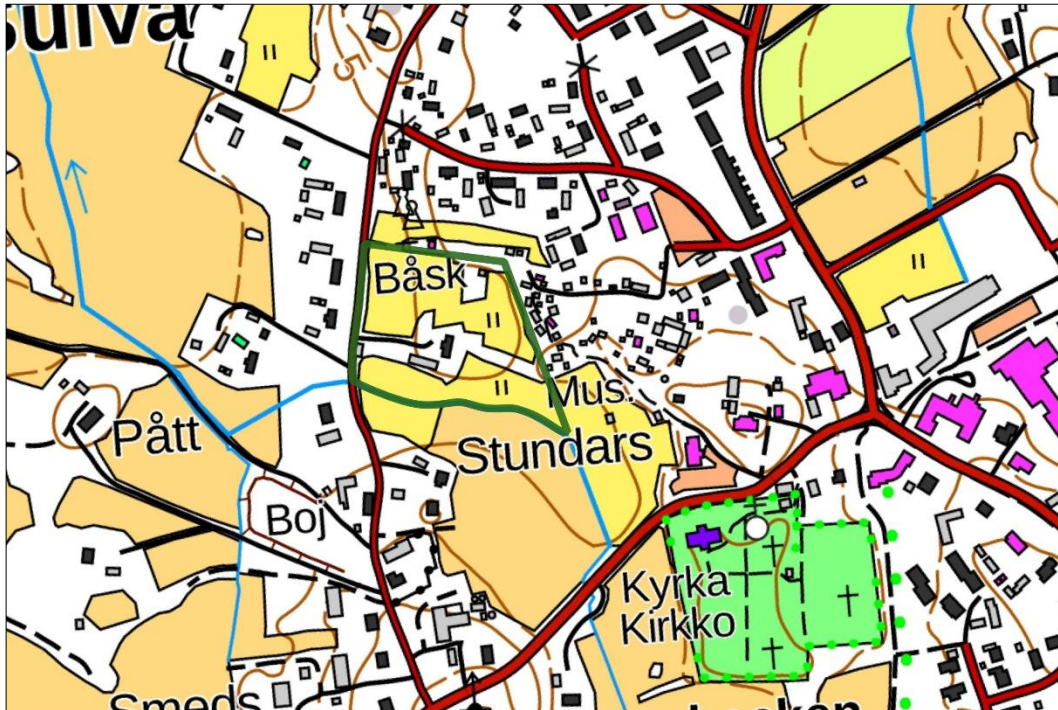
Raportti: Rönn, C. Luontoselvitys Stundarsin laajennusta varten, Mustasaari 2023, s. 11

Kvarken Nature and Fishing
FM biologi Carina Rönn
65230 Vaasa

1. Tausta ja tavoitteet

Mustasaaren kunnan toimeksiannosta on toteutettu luontoselvitys luontoarvojen kartoittamiseksi kiinteistössä Hästhagen 499-513-2-200, Sulva. Luontoselvitys tehdään alueen asemakaavoituksen pohjaksi. Selvityksen kohteena on noin 2,3 hehtaarin alue Båskaståetin ja Stundarsin alueen välillä Sulvan keskustassa. Selvitysalueen laajuus ja rajat esitellään tarkemmin kartassa 1.

Selvityksessä on kartoitettu alueen kasvillisuus, luontotyytit, arvokkaat luontokohteet, suojellut luontotyytit, pesimälinnut, nisäkkäät, lepakot, liito-orava ja viitasammakko. Luontodirektiivin liitteessä IV mainittujen lajien osalta on myös määritelty lajien elinympäristöt. Selvityksen on toteuttanut FM biologi Carina Rönn, Kvarken Nature and Fishing.

Kartta 1. Noin 2,3 hehtaaria suuri selvitysalue on rajattu kartassa vihreällä viivalla.

2. Aineisto ja menetelmät

Luontoselvityksen toteutuksessa on huomioitu Suomen ympäristökeskuksen opas (Mäkelä & Salo 2021). Luontotyyppien ja niiden uhanalaisuuden selvityksessä on käytetty viranomaisten suosittelemaa LuTU-luokitusta (Mäkelä & Salo 2021, LuTU-verkkopalvelu) ja Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarviointia vuodelta 2018 (Kontula & Raunio 2018). Lisäksi selvitysalueella kartoitettiin luonnonsuojelulain mukaiset suojellut luontotyytit (2023/9 64 § ja tiukasti suojellut luontotyytit 65 §) sekä vesilain 2 luvun 11 §:n mukaiset suojellut pienvedet.

Metsätyyppien tunnistamisessa ja luokittelussa lähdekirjallisuutena on ollut Hotanen ym. 2008 ja suotyypeissä Laine ym. 2021. Raportissa noudatetaan metsän iänmäärittämiseen LuTU-luokittelua; harvennettu ja vastikään istutettu metsä määritellään nuoreksi metsäksi ja on iältään < 10 vuotta, nuorehko metsä on iältään 10–40 vuotta, vanhahko metsä 40–120 vuotta ja vanha metsä > 120 vuotta. Maastossa voi olla hankala tunnistaa vanhahkon ja vanhan metsän eroja, jos vuosirenkaiden laskeminen on mahdotonta, minkä takia arvioinnissa on tässä kohtaa tietty epävarmuustekijä.

Kartoitettujen lajien osalta niiden uhanalaisuus on arvioitu lajien kansallisen uhanalaisuusarvioinnin (Hyvärinen ym. 2019) mukaan. CR-, EN- ja VU-luokituksen lajit ovat uhanalaisia tai vaarantuneita. NT on uhanalaisuusasteen alin luokka lajeille, joita tulee pitää silmällä tai jotka ovat uhattuina. Luontodirektiivin liitteen IV a mukaisten lajien kartoituksessa on noudatettu Niemisen & Aholan (2017, toim.) oppaan suosituksia. Tarvittaessa myös näiden lajien lisääntymis- ja levähdyspaikat on kartoitettu.

Luontoselvityksessä tarkastettiin tarpeellisilta osin Natura 2000 -alueita ja muita suojelualueita koskevat tiedot käyttämällä Maanmittauslaitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen avoimia paikkatietoalustoja ja aiempia luontoselvityksiä. Metsälain mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt haettiin Metsäkeskuksen avoimen metsätiedon karttapalvelusta. Suomen Lajitietokeskuksesta (laji.fi) saatiin tietoja yksittäisten lajien esiintymisestä. Lajien esiintymistä täydennettiin selvityksessä.

Pesimälinnut kartoitettiin varhain aamulla (klo 04.00–10.00), jolloin linnut laulavat aktiivisimmin ajanjaksolla 1.5.–15.6. Kartoitus toteutettiin siten, että kartoittaja käveli alueen halki (Kiertolaskentaohjeet, Luomus 2021). Pesimäpareista havaittiin ainoastaan laulavia/reviiritietoisia koiraita tai pareja. Muiden selvitysten yhteydessä todettiin myös havaittuja lintulajeja.

Liito-oravan esiintyminen kartoitettiin huhti-toukokuussa etsimällä liito-oravan jätöksiä suurten haapojen ja kuusten alta liito-oravalle sopivista elinympäristöistä eli vanhoista, luonnollisista kuusimetsistä. Tavoitteena oli tunnistaa ja rajata lajin lisääntymis- ja levähdyspaikat selvitysalueella.

Viitasammakkoa ei kartoitettu, sillä alueella ei ole lajille sopivia kutupaikkoja.

Lepakoiden kartoituksessa noudatetaan Suomen lepakotieteellisen yhdistyksen (www.lepakko.fi) suosituksia. Kartoitus tapahtui kesäkuussa yöaikaan ultraääni-ilmaisimen (Pettersson Ultrasound Detector D 240) avulla siten, että kartoittaja käveli alueen läpi. Kartoitus aloitettiin noin puoli tuntia auringonlaskun jälkeen ja toteutettiin ainoastaan suotuisalla säällä (heikko tuuli, lämpötila yli +6 °C).

Muita luonnonsuojeluasetuksen ja luontodirektiivin liitteen IV a mukaisia eläinlajeja, joita Suomessa esiintyy, ei ole erikseen kartoitettu vaan merkitty muistiin tavatessa.

Luontoselvityksen tulosten perusteella on laadittu arvottaminen, minkä lisäksi luontoselvityksen eri alueet on laitettu tärkeysjärjestykseen. Arvottamisessa on huomioitu uhanalaisten tai suojeltujen lajien esiintyminen, tärkeät elinympäristöt, uhanalaiset luontotyytit sekä niiden levinneisyys ja merkitys elinympäristöinä, kuolleen puun esiintyminen ja yhden alueen merkitys ekologisenä käytävänä.

3. Alueen yleiskuvaus

Selvitysalue koostuu suurilta osin niitystä. Eteläinen niitty on maanviljelykäytössä heinän tuotantoon. Niityn pohjoisosassa on aiemmin ollut hevoslaidun, mutta sekä laiduntaminen että niitto ovat lakanneet. Alueella on myös yksi omakotitalo talousrakennuksineen. Stundarsin museoalue rajoittuu alueeseen, ja museoalueelta lähtee luontopolku kiinteistön pohjoisreunassa.

4. Tulokset

4.1. Natura 2000, luonnonsuojelualueet ja muut suojelun arvoiset kohteet

Selvitysalueen läheiset Natura 2000 -alueet ja luonnonsuojelualueet esitellään kartassa 2. Lähin Natura-alue on Eteläisen kaupunginselän-Söderfjärdenin-Öjenin Natura-alue (080057). Natura-alueilla on suojeluasema valtakunnallisesti tärkeinä lintualueina ja luontodirektiivin mukaisina erityisinä

suojelualueina. Lähimmät Natura-alueet ovat samanaikaisesti valtakunnallisesti tärkeitä lintualueita (Suomen tärkeät lintualueet, FINIBA, Birdlife 2022). Selvitysalue rajoittuu FINIBA-alueeseen.

Karta 2. Selvitysalue (nuoli) ja sen sijainti suhteessa Natura 2000 -alueisiin.

Alueelta on löydetty kasvilaji, keltamatarä, jonka uhanalaisuusluokitus on vaarantunut (VU). Keltamatarä kasvaa useimmiten kuivissa, lämpimissä ja aurinkoisissa paikoissa, kuten kuivilla niityillä, nummilla, ruohomailla ja teiden varsilla. Lajia uhkaa sen elinympäristön häviäminen laiduntamisen ja niiton lakkaamisen myötä, minkä takia avoimet pellot kasvavat jälleen umpeen tai metsittyvät.

Keltamatarä sisältyy luonnonsuojeluasetuksen liitteeseen 5, jossa luetellaan uhanalaiset lajit. Luonnonsuojelulain 76 §:n mukaan viranomaisten tulee ottaa uhanalaiset eliölajit huomioon asianomaisen lain mukaisessa lupaharkinnassa tai kaavoitusta koskevassa päätöksenteossa noudattaen muussa lainsäädännössä luontoarvojen turvaamisesta erikseen säädettyä. Keltamatarä kasvaa siinä osassa niittyä, joka on ympäröivää niittyä korkeammalla ja kuivempi. Mäessä on kedon piirteitä, mutta sen edustavuus on alhainen.

Kedot ovat kuivia ja lyhytkasvuisia, pääasiassa puuttomia niittyjä hiekka-, sora- ja moreenimaalla, usein aurinkoisten rinteiden yhteydessä. Kedot ovat luonnonsuojelulain 64 §:n mukainen suojeltu luontotyyppi ja LuTU-luokituksen mukainen äärimmäisen uhanalainen luontotyyppi (CR). Laiduntamisen ja niiton lakattua mäen kasvillisuus on muuttunut pitkäkasvuisemmaksi, ja sen edustavuus luontotyyppinä on heikentynyt huomattavasti. Alue voitaneen luonnonhoitotoimien avulla palauttaa kedoksi. Tähän tarkoitukseen riittäisivät lyhyet laiduntamis- ja niittojaksot, joita ei tarvitse toistaa vuosittain.

4.2. Uhanalaiset luontotyytit, vesilailla suojellut kohteet

Alueella on ruohoinen kuiva mäki, jossa on ketomaisia piirteitä. Kedot ovat kulttuuriympäristöjä, joilla on uhanalaisuusluokitus (CR). Luontotyytin edustavuus on alhainen, sillä laiduntaminen ja niitto ovat päättyneet alueella. Luontotyyppiä on kuvailtu tarkemmin luvussa 4.1.

Alueella ei ole vesilain säännösten alaisia kohteita.

4.3. Biologisen monimuotoisuuden kannalta arvokkaat elinympäristöt (monimuotoisuuskohteet)

Alueella sijaitsee kapea ja pitkulainen metsikkö, joka voi olla säästämisen arvoinen alueen biologisen monimuotoisuuden lisäämiseksi. Kyseessä on kartassa 3 esitetty alue 6 (kuva x). Siellä kasvaa karkeaa ja vanhahkoa rauduskoivua, ja kapea metsikkö on merkityksellinen alueen pesiville lintulajeille.

Kuva 1. Pitkässä ja kapeassa metsikössä kasvaa karkeaa rauduskoivua. Siellä on myös kuollutta puuta.

Maisemallisesti selvitysalue saattaa olla arvokas niitettynä niittynä ja pienimuotoisena maanviljelyalueena kyläympäristössä (kuva 2).

Kuva 2. Alue tarjoaa niitettynä niittynä arvokkaan piirteen, joka muistuttaa vanhoista maatalousmaisemista ja sopii Stundarsin museoalueeseen. Se kuitenkin vaatisi alueen hoitoa niiton tai laiduntamisen kautta.

4.4. Luontotyytit ja kasvillisuus

Alueen kasvillisuutta hallitsevat erilaiset heinä- ja ruohokasvit. Alueen ulkoreunoilla sekä talon ja tontin ympärillä kasvaa rauduskoivua, yksittäisiä kuusia, nuorta haapaa, tuomea ja pihlajaa. Pitkulainen alue, jossa kulkee vanha reitti tai polku (alue 6, kartta 3) on metsäpainotteisempi.

Kartta 3. Aluejako, joka noudattaa tekstin kuvailua.

Alue 1 (kartta 3) on aktiivisessa maanviljelykäytössä heinän tuotantoon.

Alueet 2 ja 5 ovat viljelemätöntä niittyä, jonka kasvillisuus koostuu ruhosta ja korkeavartisista ruohokasveista. Ruohokasvillisuutta hallitsevat nurmipuntarpää ja nurmilauha. Mesiangervon, nokkosen, maitohorsman ja pelto-ohdakkeen kaltaisia korkeavartisia ruohokasveja kasvaa alueella suurissa määrin, mikä viittaa siihen, että niitty on ollut pitkään käyttämättömänä.

Alue 3 koostuu jokseenkin kuivemmasta mäestä, jossa kasvaa keltamataraa, metsämansikkaa, kissankelloa, tuoksusimaketta, niittynurmikkaa, nurmirölliä, ojakärsämöä ja puna-apilaa, mutta täälläkin nurmipuntarpää hallitsee. Keltamataraa kasvaa alueella hajallaan olevissa kannoissa (kuvat 4 ja 5). Alueella on vähemmän kasvillisuutta ympäröivään alueeseen verrattuna. Perhoset ja heinäsirkat viihtyvät aurinkoisella mäellä.

Kuva 3. Alueella 5 Båskastäetin varrella kasvaa korkeavartisia ruoho- ja heinäkasveja.

Kuvat 4 ja 5. Vasemmassa kuvassa näkyy alue 2 taustalla ja alue 3, jossa kasvaa etualalla keltamataraa. Oikea kuva on alueelta 3, ja ruohon ja koiranputken seassa kasvaa myös keltamataraa, vaikkakin sitä on vaikea erottaa kuvasta.

Alueella 4 kasvaa sekä vanhahkoa puuta, nuorta haapaa että paljon pensaita (kuva 6). Pieniä puita ja pensaita levittyy niitylle.

Kuva 6. Alueella 4 luontopolun varrella on vanhahkoa puuta, puuntaimia ja pensaita.

Alue 6 on moreenikumpareen päällä olevaa metsämaata, jossa kasvaa mustikan, käenkaalin, oravanmarjan, taikinamarjan ja kangasmaitikan kaltaisia tyypillisiä metsäkasveja. Siellä kasvavat puut ovat vanhoja ja karkeita (kuva 7). Alueella sijaitsee pieni aitta, jonka käyttötarkoitus ei ole tiedossa (kuva 8).

Kuvat 7 ja 8. Pitkä ja kapea lehtimetsäalue jakaa niityn kahteen osaan. Alue on kivikkoinen, ja kumpareen varrella kulkee polku tai vanha tie.

Alue 7 on suurilta osin tonttimaata, joka on kartoitettu ainoastaan yleisluontoisesti. Sen reunoilla kasvaa paljon puuta, ja niittyalueet ovat kasvaneet umpeen korkeavartisten ruohokasvien ja pensaiden toimesta.

Taulukossa 1 esitellään alueen putkilokasvit. Alueella kasvaa uhanalainen kasvilaji, keltamatara. Siellä ei ole tavattu haitallisia vieraskasvilajeja, mutta keltamataran kanssa suunnilleen samalla alueella kasvaa paimenmataraa, mikä on alueella vieraslaji.

Taulukko 1. Alueella tavatut putkilokasvit. Alueella kasvaa uhanalainen kasvilaji, ja siellä tavataan myös yhtä vieraslajia.

Namn	Nimi	Tieteellinen nimi	Luokitus
Asp	Haapa	<i>Populus tremula</i>	
Blåbär	Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>	
Brudborste	Huopahdake	<i>Cirsium heterophyllum</i>	
Bindvide	Virpajuku	<i>Salix aurita</i>	
Bredkaveldun	Leveä osmankäämi	<i>Typha latifolia</i>	
Brännässla	Nokkonen	<i>Urticaceae dioica ssp dioica</i>	
Druvfläder	Terttuselja	<i>Sambucus racemosa</i>	
Ek	Tammi	<i>Quercus robur</i>	
Ekorrbär	Oravanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>	
Flockfibbla	Sarjakeltano	<i>Hieracium umbellatum</i>	
Glasbjörk	Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	
Gran	Kuusi	<i>Picea abies</i>	
Gråbo	Puju	<i>Artemisia vulgaris</i>	
Grässtjärnblomma	Heinätähntämö	<i>Stellaria graminea</i>	
Gulmåra	Keltamatara	<i>Galium verum</i>	Vaarantunut VU
Gulvial	Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>	
Gårdsgroblad	Piharatamo	<i>Plantago major ssp major</i>	
Gårdsskräppa	Hevonhierakka	<i>Rumex longifolius</i>	
Hallon	Vadelma	<i>Rubus idaeus</i>	
Harsyra	Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>	
Hundloka, Hundkax	Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestris</i>	
Hägg	Tuomi	<i>Prunus padus ssp padus</i>	
Jordreva	maahumala	<i>Glechoma hederacea</i>	
Kråkvicker	Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	
Kvickrot	Juolavehnä	<i>Elymus repens</i>	
Liljekonvalj	Kielo	<i>Convallaria majalis</i>	
Liten blåklöcka	Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>	
Majsmörblommor	Kevätleinikkiryhmä	<i>Ranunculus auricomus</i>	
Maskros	Voikukka	<i>Taraxacum</i>	
Mjölkört	Maitohorsma	<i>Epilobium angustifolium</i>	
Måbär	Taikinamarja	<i>Ribes alpinum</i>	
Nysört	Ojakärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>	
Renfana	Pietaryrtti	<i>Tanacetum vulgare</i>	
Revsmörblomma	Rönsyleinikki	<i>Ranunculus repens</i>	
Rajgräs	Raiheinä	<i>Lolium sp</i>	

Rödblära	Puna-ailakki	<i>Silene dioica</i>	
Rödklöver	Puna-apila	<i>Trifolia pratense</i>	
Rödven	Nurmirölli	<i>Agrostis capillaris</i>	
Rönn	Pihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>	
Skogsstjärna	Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>	
Smultron	Ahomansikka	<i>Fragaria vesca</i>	
Stormåra	Paimenmatara	<i>Galium album</i>	Vieraslaji
Sälg	Raita	<i>Salix caprea</i>	
Tall	Mänty	<i>Pinus sylvestris</i>	
Teveronica	Nurmitädyke	<i>Veronica chamaedrys</i>	
Tuvtätel	Nurmilauha	<i>Deschampsia cespitos</i>	
Videväxter	Pajut	<i>Salix</i>	
Vitklöver	Valkoapila	<i>Trifolium repens</i>	
Vårbrodd	Tuosusimake	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	
Vårfryle	Kevätipippo	<i>Luzula pilosa</i>	
Vårtbjörk	Rauduskoivu	<i>Betula pendula</i>	
Äkta förgätmigej	Luhtalemmikki	<i>Myosotis scorpioides</i>	
Åkertistel	Pelto-ohdake	<i>Cirsium arvense</i>	
Älggräs	Mesiangervo	<i>Filipendula ulmaria</i>	
Ängsgröe	Niittynurmikka	<i>Poa pratensis ssp pratensis</i>	
Ängskavle	Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>	
Ängskovall	Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratensis</i>	
Ängssyra	Niitysuolaheinä	<i>Rumex acetosa ssp acetosa</i>	

4.5. Pesimälinnut

Taulukossa 1 esitetään alueella todennäköisesti pesivät lintulajit. Alue on pieni, ja tiettyjen lintulajien reviirit ulottuvat todennäköisesti alueen ulkopuolelle. Alueella pesiviä lintulajeja on kuusi, kaikki yleisesti esiintyviä lajeja. Lisäksi pesivien parien määrä on alhainen, 1 pari/laji. Alueella ei pesi uhanalaisia tai vaarantuneita lajeja.

Taulukko 1. Havaitut (Hav.) ja todennäköisesti pesivät (Tod. pes.) lintulajit selvitysalueella v. 2023. CR (äärimmäisen uhanalainen), EN (erittäin uhanalainen), VU (vaarantunut), NT (silmläpidettävä). Di-I = EU:n laji- ja luontodirektiivi, IUCN = Uhanalaisuusluokitus 2019, LSA = Luonnonsuojeluasetus 1997/160, *liite 4 (17.6.2021/521) uhanalaiset lajit.

Fågelart	Lintulaji	Tieteellinen nimi	Di-I	IUCN	LSA	Pes.
Taltrast	Laulurastas	<i>Turdus philomelos</i>				x
Lövsångare	Pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>				x
Svartvit flugsnappare	Kirjosieppo	<i>Ficedula hypoleuca</i>				x
Talgoxe	Talitiainen	<i>Parus major</i>				x
Blåmes	Sinitäinen	<i>Parus caeruleus</i>				x
Bofink	Peippo	<i>Fringilla coelebs</i>				x

4.6. Liito-orava

Liito-orava kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen IV lajeihin ja on suojeltu myös luonnonsuojelulain perusteella. Liito-orava on luokiteltu vaarantuneeksi lajiksi kansallisessa Punaisessa kirjassa (Hyvärinen ym. 2019). Luonnonsuojelulain mukaan lajin lisääntymis- ja levähdysalueiden hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä. Liito-orava elää vanhahkoissa kuusivaltaisissa sekametsissä, joissa on jonkin verran lehtipuita. Laji suosii haapaa ja mielellään myös leppää ravinnonlähteinä kesäkuukausina. Sopivassa elinympäristössä on hyviä pesäkolonia ja ruokailupaikkoja.

Liito-oravasta ei ole kirjattu laji.fi-portaaliin havaintoja suunnittelualueelta. Selvityksessä ei löydetty merkkejä liito-oravan esiintymisestä. Alueella ei ole varsinaista metsää, vaan pelkästään pienempiä metsikköjä.

4.7. Lepakot

Kaikki Suomessa tavattavat lepakkolajit kuuluvat EU:n luontodirektiivin liitteeseen IV, minkä lisäksi ne ovat kaikki rauhoitettuja luonnonsuojeluasetuksen nojalla. Sopimukset ja luonnonsuojeluasetus velvoittavat suojelemaan lajin talvehtimis-, lisääntymis-, ravinnonhaku- ja levähdysalueet, ja myös näiden alueiden heikentäminen on kiellettyä.

Tavallisimpia lepakkolajejamme ovat pohjanlepakko (*Eptesicus nilssonii*), viiksisiippa (*Myotis mustacinus*) ja isoviiksisiippa (*Myotis brandtii*). Viiksisiipan ja isoviiksisiipan lajimäärityksen voi tehdä vain pyydystämällä ne ja tekemällä anatomisen määrityksen. Siksi ne ilmoitetaan yhtenä ryhmänä, iso/viiksisiippana. Muita Pohjanmaalla suhteellisen tavallisia lepakkolajeja ovat vesisiippa (*Myotis daubentonii*) ja korvayökkö (*Plecotus auritus*). Kaikilla edellä mainitut lajit ovat Suomessa elinvoimaisia.

Lepakot kartoitettiin 21.6. aktiivisella ilmaisimella. Kartoituksessa havaittiin yksi pohjanlepakko, joka lensi selvittäjän ohi Stundarsin alueelta johtavalla luontopolulla. Alueella ei havaittu toimintaa, joka viittaisi ravinnonhakuun. Selvitysalue koostuu suurilta osin avoimesta niitystä. Alueella ei ole merkitystä lepakoiden levähdys- tai ravinnonhakualueena.

4.8. Nisäkkäät

Nisäkkäät on kartoitettu siten, että havaitut lajit tai niiden jäljet on kirjattu muun selvityksen yhteydessä. Alueella esiintyy ainakin rusakkoa. Aluetta ympäröi asutus, minkä takia alueen nisäkäseläimistö on niukkaa.

5. Suositukset ja kaavamääräykset

5.1. Ehdotus lakisääteistä suojelua nauttivien alueiden/kohteiden suojelumerkinnöistä

Alueella kasvaa uhanalaista kasvilajia, keltamataraa (*Galium verum*). Keltamatara on luonnonsuojeluasetuksen liitteen 5 mukainen uhanalainen laji. Luonnonsuojelulain 76 §:n mukaan viranomaisten tulee ottaa uhanalaiset eliölajit huomioon asianomaisen lain mukaisessa lupaharkinnassa tai kaavoitusta koskevassa päätöksenteossa noudattaen muussa lainsäädännössä luontoarvojen turvaamisesta erikseen säädetty. Alue, jolla keltamataraa kasvaa, on jokseenkin kuivempi maki ympäristöönsä verrattuna. Kedot mainitaan luonnonsuojelulaissa suojeltuna luontotyyppinä, minkä lisäksi ne ovat äärimmäisen uhanalaisia (CR). Tästä huolimatta alueen

edustavuus kedon luontotyyppinä on alhainen. Koska niityllä kasvaa uhanalaista kasvilajia, ilmoitetaan osa-alue 3 (kartta 4) asemakaavassa suojelualueena s-merkinnällä. Keltamataraa kasvaa hajallaan olevissa kannoissa koko osa-alueella 3.

Kartta 4. Merkityllä alueella kasvaa uhanalaista kasvilajia, keltamataraa

5.2. Muut biologisen monimuotoisuuden kannalta arvokkaat alueet (ei-lakisääteistä)

Alue 6 (karta 3) merkitään osa-aluemerkinnällä alueena, jolla ympäristö säilytetään /s.

Alueella ei esiinny liito-oravaa tai viitasammakkoa, eikä myöskään lepakoille erityisen tärkeitä alueita.

Aluetta ympäröi asutus ja se on kooltaan pieni. Alueella pesivien lintujen määrä on vähäinen, eikä pelloilla ole merkitystä muuttolinnuille levähdyspaikkana. Alueen suunnittelu ei vaikuta läheisen Natura-alueen ja sen suojelutarkoituksen säilyttämiseen.

6. Kirjallisuus

Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A. & T. Tonteri 2008. Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäntutkimuslaitos, Metsäkustannus Oy.

Huttunen, A. & Pahtamaa, T. 2002. Luontoselvitykset yleis- ja asemakaavoissa – Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus moniste 24, Oulu

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

Kontula, T., ja A. Raunio (toim.) 2018. Suomen Luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa 1 – 8. Suomen ympäristö 5 | 2018

Laine, J., Vasander, H., Hotanen, J-P., Nousiainen, H. Saarinen, M., & T. Penttilä 2021. Suotyyppit ja turvekankaat – kasvupaikkaopas. Luke, Helsingin yliopisto, Tapio.

Mossberg, B., Stenberg, L., & S. Ericsson. Suuri Pohjolan kasvio 2018. Wahlström & Widstrand.

Mäkelä, K. & Salo, P. 2021. Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 47 | 2021

Nieminen, M. & Ahola, A. 2017. Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. Lepakot) esittelyt. Suomen ympäristökeskus. Suomen ympäristö 1/2017.

www.avoindata.fi

www.laji.fi

www.ymparisto.fi/luontodirektiivilajiesittelyt